

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

Nr. 27

Het koninkrijk van God

Hét thema van de Bijbel is het koninkrijk van God. Deze bewering wordt gedaan in de volle erkenning van het feit dat Christus er de bladzijden van vult, dat Hij de kroon is van zijn openbaring en dat de hele Schrift wijst op Hem. Hij is de persoonlijkheid die naar voren gebracht wordt als de hoofdpersoon. Hij is de Yahweh van het Oude Testament en de Here Jezus Christus van het Nieuwe. Ondanks dat is het voornaamste onderwerp van het begin tot het einde het koninkrijk van God. Dat is de centrale gedachte en het idee dat de hele boodschap ervan omvat. Dit is de waarheid die gevonden wordt in een of andere vorm in de hele lengte en breedte van Gods heilige Woord. Als men begrijpt wat onder het koninkrijk van God verstaan wordt, heeft men de sleutel die de schatten ervan ontsluit.

Elk degelijk boek waarin een boodschap zit, moet een centrale gedachte hebben, een thema, een intrige. Als mensen beweren, zoals velen doen, dat de Bijbel een verwarrend boek is en niet relevant meer voor deze tijd, kan het zijn dat zij de centrale gedachte volledig over het hoofd hebben gezien. Zo lang mensen de Bijbel alleen zien als niets anders dan een boek met morele voorschriften, een overzicht van religieuze rituelen en bepalingen, of als een handboek voor kerkelijke gewoonten en praktijken, zal het gedoemd zijn een verwarrend boek te blijven.

Op de titelpagina van mijn eigen Bijbel heb ik geschreven: 'het Boek van het komende koninkrijk van God.' Dat is wat ik denk dat het is en hoewel de feitelijke term 'het koninkrijk van God' niet voorkomt in het Oude Testament, betekent dat niet dat de waarheid daarover daar niet gevonden wordt. Juist in het Oude Testament worden duizend en één profetische uitspraken gevonden die later in het Nieuwe Testament onder de grote noemer 'het koninkrijk van God' zijn opgenomen.

Toen de Here Jezus in Galilea kwam en het koninkrijk van God

verkondigde, zei Hij: 'de tijd is vervuld en het koninkrijk Gods is nabijgekomen. Bekeert u en geloof het evangelie' (Mar. 1:14,15). Het was niet nodig dat Hij deze uitdrukking uitlegde. Hij verkondigde iets wat iedere Israëliet begreep en waarop de getrouwen in Israël hoopten. Hij verkondigde de nabijheid van die toestand op aarde waarvan de Hebreeuwse profeten al hadden gesproken, een periode waarin deze aarde en alle volken daarop zullen worden geregeerd door God (Ps. 67:4). Dat was geen nieuw gedachte. Het was een klassieke waarheid, samengevat in de keurige beschrijvende titel 'het koninkrijk van God.'

De discipelen van de Here Jezus werden gemaand om het koninkrijk van God de eerste plaats in hun leven te geven (Matt. 6:33). Christus kondigde het koninkrijk van God aan toen Hij Zijn openbare ambt begon (Marc. 1:14). Deze verkondiging was het werk dat God Hem had opgedragen (*APOSTELLŌ*) te doen (Luc. 4:43). Het was Gods koninkrijk dat Hij in elke stad verkondigde en openbaarde (Luc. 8:1). Dat was de boodschap waarvoor de twaalf werden uitgezonden om te verkondigen (Luc. 9:2) en dat was de waarheid die de zeventig moesten verkondigen (Luc. 10:9). Zijn discipelen leerde Hij te bidden voor de komst ervan (Luc. 11:2). Het was de hoop en toekomst van Abraham, Isaak, Jacob en alle profeten (Luc. 13:28). Het was de hoop die Jozef verwachtte, die goede man die de begrafenis van de Here Jezus na Zijn kruisiging regelde (Luc. 23:50,51).

In de bediening van de Here Jezus was het koninkrijk van God het thema van de gelijkenis van de zaaier (Matt. 13:19), van het onkruid tussen het graan (Matt. 13:24), van het mosterdzaadje (Matt. 13:31), van de zuurdesem (Matt. 13:33), van de verborgen schat (Matt. 13:44), van de parel van grote waarde (Matt. 13:45,46), van het net dat in de zee werd geworpen (Matt. 13:47), van de arbeiders in de wijngaard (Matt. 20:1), van de bruiloft van de zoon des konings (Matt. 22:2), van de wijze en dwaze maagden (Matt. 25:1), van het zaad dat in het verborgene groeit (Mar. 4:26).

Het koninkrijk van God was het onderwerp van Jezus Christus' bediening in de veertig dagen tussen Zijn opstanding en hemelvaart. Het was het onderwerp van enkele van de meest belangrijke uitspraken die Hij heeft gedaan toen Hij op aarde was (Matt. 12:28, Luc. 17:20,21; Joh. 3:3).

Als alle feiten tezamen worden genomen, kan er geen twijfel over bestaan dat het koninkrijk van God vanaf het begin tot het einde het onderwerp was van Paulus' bediening. Het was de hoop die hij voorhield aan hen die hij in een familierelatie met Jezus Christus had gebracht (Hand. 14:22). Het was het onderwerp van zijn bediening in de synagoge te Efeze (Hand. 19:8) en de hele periode van drie jaar van zijn bediening aldaar

wordt beschreven als: 'de prediking van het Koninkrijk' (Hand. 20:25). Aangezien hij koninkrijk van God aan hen had verkondigd, was hij in staat te zeggen dat hij 'niet nagelaten heeft al de raad Gods te verkondigen' (Hand. 20:27). Het gaf hem ook de mogelijkheid te zeggen dat hij rein was van het bloed van alle mensen (Hand. 20:26,27).

Het koninkrijk van God was de boodschap van Paulus gedurende de hele dag (vanaf de ochtend tot de avond) waarop hij een ontmoeting had met de voornaamste joden te Rome (Hand. 28:23). Aan het einde van die dag heeft God door de mond van Paulus de plechtige woorden gesproken die zijn opgetekend in Handelingen 28:28. Deze woorden maakten een einde aan de Handelingenbedeling en markeerden het begin van Gods bestuur van absolute genade. Desalniettemin bleef het koninkrijk van God de boodschap van Paulus in de twee jaar van zijn leven na Handelingen 28:28 waarvan we een verslag hebben (Hand. 28:31). En we moeten er goed op letten dat de verkondiging van het koninkrijk van God essentieel verbonden is aan het onderwijs van de zaken die verband houden met de Here Jezus Christus, zoals in Handelingen 28:23 en 8:12. In Handelingen 20:24,25 is de verkondiging van het koninkrijk van God gelijk aan en onderling uitwisselbaar met het getuigen van het evangelie van Gods genade.

De woorden van Paulus in I Corinthe 6:9,10; I Thessalonicenzen 2:12 en II Thessalonicenzen 1:5 maken duidelijk dat het koninkrijk van God in zijn volledige verschijning zowel de hoop als de bestemming was van de mensen aan wie hij deze woorden heeft geschreven. Efeze 5:5; Kolossenzen 4:11; II Timotheüs 4:1,18 getuigen van de waarheid dat het koninkrijk van God de hoop bleef die tot het einde van zijn bediening door Paulus werd verkondigd.

Het koninkrijk van God is waarlijk het grote centrale thema van de hele Schrift. En wel in die mate dat de mens die weinig kennis heeft van het koninkrijk van God geen echte kennis heeft van de Bijbel, hoeveel stukjes en beetjes van het Woord hij ook verzameld mag hebben. Om het begrijpelijk te laten zijn moeten deze stukjes en beetjes vroeger of later verbonden worden aan een centraal thema. Als zij kunnen worden verbonden met Christus, is dat nog niet de laatste stap. Als we de heerlijkheden van Hem die zijn geopenbaard in het Woord overdenken, zullen we altijd terecht komen bij het koninkrijk van God waarvan Hij de goddelijke Koning is.

Iemand die niet onderwezen is in het koninkrijk van God, zal nooit de gelijkenissen begrijpen, want dat is waar de meeste gelijkenissen over gaan. Hij kan nooit aan de opdracht van Christus voldoen een heer des huizes te zijn die uit zijn voorraad nieuwe en oude dingen te voorschijn brengt (Matt. 13:52). Bovendien bestudeert iemand de Bijbel niet als hij

het koninkrijk Gods niet bestudeert; en iemand verkondigt de Bijbel niet als hij het koninkrijk Gods niet verkondigt. Mensen die niet in staat zijn de waarheid daarover te verkondigen, verklaren niet de hele raad Gods. Zij kunnen dan ook niet naar eer en geweten beweren rein te zijn van het bloed van alle mensen.

Met het oog op de belangrijke plaats die het koninkrijk van God in de Bijbel inneemt, zou men denken dat deze uitdrukking vaak op de lippen zou zijn van alle mensen wier leven is gevormd door Gods Boek en dat het een zeer grote plaats zou innemen in de geschriften van hen die beweren het Woord van God te verklaren. Maar dat is helaas niet het geval. Je kunt je slechts verbazen over de bescheiden plaats die het heeft gekregen onder gelovigen en men zoekt tevergeefs de geschriften van veel Bijbelleraren na op het voorkomen van deze uitdrukking. De indices in hun geschriften laten zien dat de behandeling van dit onderwerp zeer mager is. Dat is in het bijzonder zo onder hen die als aanhangers van de bedelingenleer te boek staan.

Ik heb hier een index van een Bijbelstudieblad voor me liggen die betrekking heeft twintig jaar schrijven. In deze index kunnen de verwijzingen naar het koninkrijk van God op de vingers van één hand worden geteld; en als deze worden nagelezen, blijkt het materiaal zo onbeduidend te zijn dat de enige mogelijke conclusie is dat het onderwerp met opzet is genegeerd. Ook de indices van andere Bijbelstudie-uitgaven over een periode van vijftig jaar tonen een vrijwel volledige verwaarlozing van dit onderwerp aan. Ik heb door 24 nummers van een ander Bijbelstudieblad gebladerd, maar ik kon er geen enkele behandeling van het koninkrijk van God in vinden. Het lijkt wel beleid te zijn van deze samenstellers om dit onderwerp buiten hun schriftelijke bediening te laten.

Met het oog hierop wil ik mij de woorden van Jacobus toe-eigenen en zeggen: 'dit moet, mijn broeders, niet zo zijn.' Bovendien zou er niet zoiets moeten bestaan als een boek of een preek waarin beweerd wordt dat de gelijkenissen behandeld worden, terwijl voortdurend wordt genegeerd dat het onderwerp van deze gelijkenissen het koninkrijk van God is.

De vertalers van de Statenvertaling laten de Heer zeggen dat het Koninkrijk der hemelen geweld wordt aangedaan (Matt. 11:12). En hoewel deze vertaling dubieus is en het gedeelte waarin het staat onduidelijk, de betekenis er van nog niet geheel wordt begrepen, toch is de zinsnede passend en we kunnen zonder twijfel zeggen dat de waarheid over het koninkrijk van God groot geweld is aangedaan door de handen van mensen in de hele christelijke geschiedenis. Er is een onjuiste definitie van gegeven, het is verkeerd geïnterpreteerd, en het is hopeloos in de war gegooid.

Om het koninkrijk van God te definiëren als het kerkelijk erf is een schande. Met het definiëren van het koninkrijk als de algemene soevereiniteit van God die er altijd al geweest is en altijd zal zijn, zoals velen doen, en dan deze gedachte toepassen op de plaatsen waar deze uitdrukking voorkomt in het Nieuwe Testament, doet men geweld aan de waarheid die uitgesproken wordt op vele plaatsen waar deze term door de Here Jezus Christus is gebruikt. Om te zeggen dat het koninkrijk van God iets is binnen alle christenen en dan bewijzen te leveren door de woorden te citeren die Hij heeft gesproken tot Zijn kwaadwillende vijanden, kan alleen worden aangeduid als een schadelijk gebruik van het woord van onze Heer.

Er is een schuld die alle christenen aan God hebben. Dat is Zijn Boek raadplegen en de echte waarheid te ontdekken over het koninkrijk van God.